

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.51(477)

М. М. ДОБКІН,

кандидат юридичних наук,

голова Харківської обласної державної адміністрації

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО, ФІНАНСОВОГО ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ

Проаналізовано досвід і стан матеріально-технічного, фінансового та інформаційного забезпечення формування та діяльності місцевих державних адміністрацій, а також визначено особливості їх взаємоузгодженості та відповідності функціональній і структурній організації місцевих державних адміністрацій.

Як відомо, поряд із правовою та територіальною основою для організації та діяльності органів публічної влади першочергове значення має також і матеріально-фінансова основа, під якою у науці [1] розуміють сукупність матеріально-фінансових ресурсів (природні ресурси, рухоме і нерухоме майно, фінансово-бюджетні кошти), що мають у розпорядженні органи публічної влади для здійснення своїх функцій та повноважень. Поряд із цим дедалі більшого значення набуває й інформаційне забезпечення діяльності органів публічної влади, яке, на нашу думку, теж має розглядатись як один із обов'язкових чинників, що уможливорює прийняття ними відповідних рішень у сферах свого відання. Тобто саме інформація як документовані або публічно оголошені відомості про події та явища, що відбуваються в суспільстві, державі та навколишньому природному середовищі, згідно зі ст. 1 Закону України «Про інформацію» [2], становить собою матеріальну підставу вибору форми та напряму наступного правового регулювання суспільних відносин за участю органів публічної влади. При цьому зауважимо, що тільки у своїй органічній сукупності правова, територіальна, матеріально-технічна, фінансова та інформаційна основа створюють необхідний комплекс умов для виконання органами публічної влади своїх завдань та функцій.

Правова і територіальна основи формування та діяльності місцевих державних адміністрацій як органів виконавчої влади загальної компетенції на місцях достатньо чітко формулюється відповідно до положень частин 1, 2 ст. 118 Конституції України [3] та статей 1, 7

Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4]. Зауважимо, що наразі засади матеріально-фінансового та інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій не мають належного правового визначення. З огляду на це надзвичайно актуальними є питання матеріально-технічної, фінансової та інформаційної основи формування місцевих державних адміністрацій в Україні.

Перш за все зазначимо, що проблематика забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій у науці розглядалась такими вченими, як С. Г. Давтян [5], А. М. Онупрієнко [6], Т. О. Проценко [7], О. І. Сушинський [8], Ю. З. Торохтій [9] тощо. Разом із тим дослідження саме матеріально-фінансового та інформаційного забезпечення в їх взаємозв'язку з іншими основами діяльності місцевих державних адміністрацій, незважаючи на їх актуальність, не проводились. Саме тому метою нашої статті є визначення на основі аналізу досвіду і стану матеріально-технічного, фінансового та інформаційного забезпечення формування та діяльності місцевих державних адміністрацій їх взаємоузгодженості та відповідності функціональній і структурній організації місцевих державних адміністрацій. Також заплановано визначити особливості забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій, надати пропозиції з цих питань.

Відзначимо, що ефективне виконання повноважень певним органом публічної влади обумовлюється комплексним і всеосяжним забезпеченням його діяльності, до напрямків якої пропонується віднести організаційне, правове, аналітичне, дорадчо-консультативне,

інформаційне та матеріально-технічне забезпечення [10]. Додамо, що цей перелік доцільно було б доповнити ще й фінансовим забезпеченням.

Потрібно також зважати на положення Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» [11], що досить конкретно визначає джерела фінансування органів державної влади, у тому числі й місцевих державних адміністрацій. Так, відповідно до ч. 1 ст. 2 цього Закону вони мають здійснювати свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування в межах, передбачених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік. Таким чином, за допомогою цієї норми, по-перше, державою гарантується відповідна фінансова основа діяльності місцевих державних адміністрацій і, по-друге, виключаючи можливість фінансування з інших джерел, здійснюється запобігання випадкам зловживання владними повноваженнями та нераціонального використання потенціалу місцевих державних адміністрацій.

При цьому досить важливим принципом організації діяльності місцевих державних адміністрацій є передбачена ч. 3 ст. 14 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4] та ч. 3 ст. 2 Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» [11] передача їм повноважень інших органів, у тому числі органів місцевого самоврядування тільки разом із відповідними фінансовими, матеріально-технічними та іншими ресурсами, необхідними для здійснення цих повноважень. Але сьогодні на законодавчому рівні порядок делегування повноважень місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування, який би передбачав і фінансові аспекти такого делегування, не встановлений. Наразі варто згадати відповідний проект Закону України «Про порядок делегування повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» [12], який передбачає комплексну регламентацію порядку такого делегування, визначаючи при цьому на рівні принципів також і фінансово-матеріальну забезпеченість делегування повноважень.

Зазначимо, що відповідно до ч. 3 ст. 143 Конституції України держава зобов'язується фінансувати здійснення органами місцевого самоврядування делегованих повноважень місцевих державних адміністрацій у повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України або шляхом віднесення до місцевого бюджету окремих загальнодержавних податків, передання відповідних об'єктів державної

власності. Цим на конституційному рівні був встановлений не лише сам принцип фінансового забезпечення виконання делегованих повноважень органами місцевого самоврядування, але й конкретні шляхи формування такої фінансової основи. У той же час згадана норма ч. 3 ст. 14 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» не містить такої ж деталізації щодо форм і шляхів одержання місцевими державними адміністраціями фінансових ресурсів на реалізацію делегованих повноважень органів місцевого самоврядування, а норма ч. 3 ст. 2 Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» [11], вказуючи, що джерелом таких коштів можуть бути місцеві бюджети, не має достатнього рівня імперативності. Згідно з ч. 2 ст. 15 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» у разі делегування місцевим державним адміністраціям районними чи обласними радами відповідних повноважень у їх управління мають переходити відповідні об'єкти спільної власності територіальних громад. Однак виходячи з розуміння фінансових ресурсів як сукупності власних коштів, що перебувають у розпорядженні держави та суб'єктів господарювання, згідно з Методичними рекомендаціями Центральної спілки споживчих товариств України, передача в управління об'єктів спільної власності територіальних громад виходить за межі передбаченого ч. 3 ст. 14 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4] передачі саме фінансових ресурсів на забезпечення реалізації делегованих повноважень.

З огляду на це та в рамках упорядкування форм і джерел фінансового забезпечення виконання місцевими державними адміністраціями делегованих повноважень органів місцевого самоврядування можна запропонувати закріплення на законодавчому рівні принципу спільної передачі і делегованих повноважень, і їх фінансової основи шляхом у вигляді фінансових ресурсів (акумулявання відповідних коштів з місцевих бюджетів), відчужуваних майнових прав (але не передачі в управління відповідних об'єктів спільної власності територіальних громад, що характеризує вже матеріально-технічне забезпечення). Доцільно, на нашу думку, також розглянути питання щодо такого фінансового забезпечення місцевих державних адміністрацій шляхом віднесення до Державного бюджету України у встановленому законом порядку окремих місцевих податків.

Отже, з метою удосконалення фінансового забезпечення діяльності місцевих державних

адміністрацій та з огляду на відповідальність належного виконання делегованих повноважень підкреслимо необхідність правового регулювання порядку та процедур, форми і строків, особливостей використання, механізму вирішення суперечностей та інших питань щодо фінансової основи делегування своїх повноважень та виконання місцевими державними адміністраціями делегованих їм повноважень. Зазначимо, що це також зумовлює потребу вдосконалення згаданого Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади» [13].

На нашу думку, в контексті ефективного використання державних коштів, що передаються місцевими державними адміністраціями органам місцевого самоврядування, доцільно розширити перелік методів такого контролю, якими відповідно до п. 2 Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади є аналіз правових актів, інформаційні запити та проведення перевірок діяльності виконавчих органів сільських, селищних, міських рад. Так, наприклад, проведення своєрідного фінансового контролю щодо видатків органів місцевого самоврядування дозволило б визначити їх цільове використання на реалізацію делегованих повноважень, своєчасно припиняти нераціональне використання відповідних фондів коштів або ж спрямовувати додаткові фінансові ресурси, а також власне оцінювати ефективність виконання органами місцевого самоврядування повноважень, делегованих місцевими державними адміністраціями.

При цьому надання органами місцевого самоврядування інформації про виконання делегованих повноважень місцевих державних адміністрацій можна розглядати як певний прояв інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій. Однак рівень такого інформаційного забезпечення не можна вважати задовільним, позаяк п. 7 указаного вище Порядку передбачається надання інформації про виконання виконавчими органами сільських, селищних, міських рад окремих делегованих повноважень тільки на вимогу місцевих державних адміністрацій.

Вважаємо, що вказане надання інформації через свою неперіодичність та невизначеність

правової природи такої інформації все ж не можна розглядати як своєрідну підзвітність органів місцевого самоврядування місцевим державним адміністраціям у частині виконання делегованих повноважень. До речі, слід підкреслити, що, на відміну від делегування повноважень органів місцевого самоврядування місцевим державним адміністраціям, що забезпечується як підконтрольністю, так і підзвітністю останніх відповідно до ч. 6 ст. 118 Конституції України [3], таке зворотнє делегування повноважень має наслідком тільки підконтрольність, але не підзвітність органів місцевого самоврядування місцевим державним адміністраціям (ч. 4 ст. 143 Конституції України та ч. 2 ст. 11, ч. 8 ст. 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [14]).

Тому в контексті вдосконалення інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій, а також оптимізації делегування їх повноважень доцільно встановити підзвітність органів місцевого самоврядування місцевим державним адміністраціям у частині виконання делегованих повноважень. До того ж, така підзвітність повинна мати перманентний характер і втілюватись у таких формах, як періодичне звітування виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад, невідкладне, але протягом визначеного строку надання місцевій державній адміністрації відповідної інформації на її запити, щорічне звітування органів місцевого самоврядування з приводу виконання ними делегованих повноважень за аналогією зі звітуванням голів місцевих державних адміністрацій перед відповідними радами (ч. 6 ст. 34 Закону України «Про місцеві державні адміністрації»).

Важливим елементом забезпечення результативності такої підзвітності має бути можливість місцевих державних адміністрацій за результатами означеного звітування органів місцевого самоврядування впливати на їх організацію та діяльність. Наприклад, це може здійснюватись шляхом порушення перед сільською, селищною, міською радою питання про дострокове припинення повноважень її виконавчого комітету, як це раніше було передбачено п. 27 Положення про місцеву державну адміністрацію, затвердженого Указом Президента України «Про Положення про місцеву державну адміністрацію» [15].

Варто акцентувати увагу на тому, що місцеві державні адміністрації є повноцінними учасниками інформаційних відносин, що передбачає не тільки організацію їх інформаційного забезпечення, але й можливість здійснювати

інформаційну діяльність щодо задоволення інформаційних потреб фізичних і юридичних осіб, інформуючи при цьому про свою діяльність та прийняті рішення відповідно до ч. 3 ст. 32, ст. 40 Конституції України та статей 10, 12 Закону України «Про інформацію» [2]. З огляду на це доцільно розрізняти фахове цілеспрямоване інформаційне забезпечення місцевих державних адміністрацій, яке здійснюється їх апаратом на підставі ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4], та непряме інформаційне забезпечення, що пов'язується з одержанням інформації місцевими державними адміністраціями в процесі їх безпосередньої практичної діяльності. Прикладом такого непрямого інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій можуть бути звернення громадян, які згідно з положеннями статей 1, 3, 19 Закону України «Про звернення громадян» [16] є підставою прийняття, зміни та скасування відповідних рішень органів державної влади і зокрема місцевих державних адміністрацій.

Значимо, що чинне законодавство України не гарантує безумовного права місцевих державних адміністрацій одержувати необхідну в її роботі інформацію від інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб. При цьому відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 18, п. 3 ч. 1 ст. 28 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4] місцевим державним адміністраціям гарантується одержання лише інформації від суб'єктів підприємницької діяльності для складання і виконання бюджету, а також відповідної статистичної інформації від державних органів та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, політичних партій, громадських і релігійних організацій, підприємств, установ та організацій, їх філій і відділень. До того ж, згідно з ч. 6 ст. 36 даного Закону України від 09.04.1999 р., керівники підприємств, установ та організацій зобов'язані надавати на вимогу голови місцевої державної адміністрації необхідну інформацію. Однак зауважимо, що таке правове підґрунтя інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій має не комплексний характер і складається зі спеціальних норм, що не вирішують питання одержання, використання, поширення, захисту і зберігання інформації місцевими державними адміністраціями в цілому.

Безперечно, що при цьому слід враховувати встановлені Законом України «Про державну таємницю» [17] вимоги щодо доступу до державної інформації, у тому числі й для посадо-

вих осіб місцевих державних адміністрацій, однак, на нашу думку, доцільно закріпити на законодавчому рівні такі права місцевих державних адміністрацій – одержувати інформацію, документи і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб, а також користуватися інформаційними базами даних державних органів, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами. При цьому питання порядку, строків і обсягів такого одержання місцевими державними адміністраціями інформації від зазначених суб'єктів теж потребує своєї регламентації вже на підзаконному рівні. Значимо також, що аналогічні правомочності наразі передбачені нормативно-правовими актами щодо низки й інших державних органів, наприклад Адміністрації Президента України (п. 5 Положення про Адміністрацію Президента України [18]), тому їх надання місцевим державним адміністраціям повністю мірі узгоджується з існуючою практикою державного будівництва в Україні.

Відповідно до ч. 2 ст. 34 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4] делегування радами повноважень місцевим державним адміністраціям має супроводжуватись передачею не тільки фінансових, але й матеріально-технічних ресурсів, необхідних для їх здійснення. При цьому, на відміну від органів місцевого самоврядування, матеріально-технічна основа діяльності яких дістала окремої комплексної правової регламентації у ст. 142 Конституції України [3] та ст. 16 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [14], у законодавстві відсутнє чітке розуміння матеріально-технічного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій.

У контексті даного питання доцільно визначити співвідношення фінансового та матеріально-технічного забезпечення, зміст яких у законодавстві і зокрема у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» є дуже близьким. На нашу думку, і фінансове, і матеріально-технічне забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій об'єднане однією спільною метою, однак результатом такого забезпечення будуть зовсім різні за своїм призначенням і правовим режимом матеріальні блага. Так, предметом фінансового забезпечення є відповідні фінансові ресурси, зокрема, кошти, тоді як предметом матеріально-технічного забезпечення – майнові права щодо

управління наданими об'єктами державної власності (ч. 3 ст. 47 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4]), що передбачає різний порядок їх використання та розпорядження ними.

Отже, під матеріально-технічною основою діяльності місцевих державних адміністрацій пропонуємо розуміти майнові права щодо управління рухомим і нерухомим майном, яке перебуває в державній власності та було передане місцевим державним адміністраціям, а також об'єкти спільної власності територіальних громад, що перебувають у комунальній власності та передаються місцевим державним адміністраціям для забезпечення виконання ними делегованих повноважень органів місцевого самоврядування. Матеріально-технічним забезпеченням місцевих державних адміністрацій є відповідна діяльність уповноважених суб'єктів з передачі та користування наданими майновими правами у напрямку створення сприятливих умов для ефективної реалізації місцевими державними адміністраціями своєї компетенції. Таким суб'єктом, на якого покладатиметься здійснення матеріально-технічного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій, згідно з ч. 1 ст. 44 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» [4], є їх апарати.

Разом із тим маємо зауважити певну невідповідність положень ч. 1 ст. 15 і ч. 3 ст. 47 вказаного Закону України, позаяк відповідно до ч. 1 ст. 15 цього Закону України відповідні об'єкти державної власності мають передаватися в управління безпосередньо місцевим державним адміністраціям як самостійним органам публічної влади, тоді як відповідно до ч. 3 ст. 47 цього Закону України вони можуть передаватися в управління і окремих структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій. Вважаємо, що такі підрозділи не наділяються достатньою автономією і є органічними структурними елементами місцевих державних адміністрацій, не наділяючись при цьому відповідною правоздатністю, а відтак матеріальні ресурси мають передаватися саме місцевим державним адміністраціям, можливо з визначенням їх цільового використання у діяльності певних підрозділів.

Крім цього, відзначимо, що особливості здійснення виконавчої влади в м. Київ, які згідно зі ст. 10-1 Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» [19], полягають у поєднанні Київською міською державною адміністрацією функцій державної виконавчої влади та виконавчого органу Київської міської

ради, також обумовлюють певну специфіку фінансового та матеріально-технічного забезпечення діяльності Київської міської державної адміністрації. При цьому зазначимо, що матеріально-технічна основа діяльності Київської міської державної адміністрації як місцевого органу виконавчої влади та виконавчого органу Київської міської ради на законодавчому рівні не розмежовується. Крім того, утримання та функціонування вказаної місцевої державної адміністрації здійснюється за рахунок і Державного бюджету України, і місцевого бюджету (ч. 6 ст. 19 Закону України «Про столицю України – місто-герой Київ» [19]). У зв'язку з цим наразі доцільно, по-перше, розмежувати матеріально-технічну основу, а по-друге, забезпечити контроль за належним використанням фінансових ресурсів Київською міською державною адміністрацією з метою запобігання їх нецільовому використанню.

Викладене дозволяє зробити деякі висновки. У контексті впорядкування форм і джерел фінансового забезпечення здійснення місцевими державними адміністраціями делегованих повноважень органів місцевого самоврядування вважаємо за необхідне нормативно визначити принцип спільної передачі як делегованих повноважень, так і їх фінансової основи шляхом передачі місцевим державним адміністраціям фінансових ресурсів і відповідних відчужуваних майнових прав, а також шляхом віднесення до Державного бюджету України окремих місцевих податків. Крім того, мають бути належним чином урегульовані й порядок, процедури, форми, строки, особливості використання, механізм вирішення суперечностей та інші питання щодо фінансової основи делегування своїх повноважень та виконання місцевими державними адміністраціями делегованих їм повноважень.

Одним із напрямків удосконалення інформаційного забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій, а також оптимізації делегування їх повноважень є встановлення підзвітності органів місцевого самоврядування місцевим державним адміністраціям у частині виконання делегованих повноважень, а також розширення переліку прав місцевих державних адміністрацій на одержання інформації. Окремим напрямком забезпечення діяльності місцевих державних адміністрацій, що потребує спеціального правового регулювання, є матеріально-технічне забезпечення, яке слід відмежовувати від фінансового забезпечення за критеріями призначення, предмета і правового режиму його здійснення та яке полягає

у цілеспрямованій діяльності уповноважених суб'єктів з передачі та користування наданими майновими правами щодо створення сприятливих умов для ефективної реалізації місцевими державними адміністраціями своєї компетенції.

Список використаної літератури

1. Журавський В. С. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В. С. Журавський, В. О. Серьогін, О. Н. Ярмиш. – К. : Ін Юре, 2004. – 672 с.
2. Про інформацію : закон України від 2 жовт. 1992 р. № 2657-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 48. – Ст. 650.
3. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
4. Про місцеві державні адміністрації : закон України від 9 квіт. 1999 р. № 586-ХІV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 20. – Ст. 190.
5. Давтян С. Г. Проблеми регламентування діяльності органів виконавчої влади на регіональному рівні / С. Г. Давтян, С. Є. Саханенко // Вісник державної служби України. – 2006. – № 4. – С. 23–28.
6. Онупрієнко А. М. Місцеві органи влади в механізмі демократичної держави : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних та правових вчень» / А. М. Онупрієнко. – Х, 2008. – 20 с.
7. Проценко Т. О. Органи виконавчої влади в регіонах України: шляхи вдосконалення / Т. О. Проценко. – Ірпінь, 2002. – 238 с.
8. Сушинський О. І. Місцеві державні адміністрації в Україні: концептуальний політологічно-правовий аспект / О. І. Сушинський. – Л. : Світ, 2002. – 95 с.
9. Торохтій Ю. З. Взаємовідносини місцевих державних адміністрацій в аспекті засад конституційного ладу України / Ю. З. Торохтій // Державне будівництво та місцеве самоврядування. – 2003. – Вип. 5. – С. 57–67.
10. Зозуля О. І. Секретаріат Президента України: нормативно-правові засади організації та діяльності : монографія / О. І. Зозуля ; за ред. О. В. Марцеляка. – Х. : Харків юрид., 2008. – 304 с.
11. Про джерела фінансування органів державної влади : закон України від 30 черв. 1999 р. № 783-ХІV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 34. – Ст. 274.
12. Про порядок делегування повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування [Електронний ресурс] : проект Закону України від 1 лют. 2008 р. № 1472. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc34?id=&pf3511=31553&pf35401=116145.
13. Про затвердження Порядку контролю за здійсненням органами місцевого самоврядування делегованих повноважень органів виконавчої влади : постанова Кабінету Міністрів України від 9 берез. 1999 р. № 339 // Офіційний вісник України. – 1999. – № 10.
14. Про місцеве самоврядування в Україні : закон України від 21 трав. 1997 р. № 280/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 24. – Ст. 170.
15. Про Положення про місцеву державну адміністрацію [Електронний ресурс] : указ Президента України від 14 квіт. 1992 р. № 252. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=252%2F92>.
16. Про звернення громадян : закон України від 2 жовт. 1996 р. № 393/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 47. – Ст. 256.
17. Про державну таємницю : закон України від 21 квіт. 1994 р. № 3855-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 16. – Ст. 293.
18. Про Положення про Адміністрацію Президента України : указ Президента України від 2 квіт. 2010 р. № 504/2010 // Офіційний вісник України. – 2010. – № 25. – Ст. 978.
19. Про столицю України – місто-герой Київ : закон України від 15 січ. 1999 р. № 401-ХІV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 11. – Ст. 79.

Надійшла до редколегії 20.02.2011

ДОБКИН М. М. НАПРАВЛЕНИЯ УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МАТЕРИАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКОГО, ФИНАНСОВОГО И ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ МЕСТНЫХ ГОСУДАРСТВЕННЫХ АДМИНИСТРАЦИЙ

Проанализирован опыт и состояния материально-технического, финансового и информационного обеспечения формирования и деятельности местных государственных администраций, а также определены особенности их взаимосогласованности и соответствия функциональной и структурной организации местных государственных администраций.

DOBKIN M. DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF LOGISTICAL, FINANCIAL AND INFORMATION SUPPORT OF THE LOCAL STATE ADMINISTRATIONS

The analysis of experience and condition of logistical, financial and information support the formation and activities of local administrations is made; also the peculiarities of their interconsistencys and correspondence to functional and structural organization of local state administrations are determined.